

Skrifftreso

Ä va jänn sunndasfyrmidag upå ättärvitträn 1942, i va 6 år. Mon älld-å bestyrät uti kamarim. O makät fadas skrivbord båti je rån, o bar in fullt i stolär, o lagd jätt långgt bräd milå nå bukkär, å rullät ijop slarvmattor. ”I kvälld sa ä bi skrifftres jän”, säjd o. ”Skrifftres”, tänkt i, ”då kanstji ä kumm fullt i turistär då, så e åjt å resa. Fast dämm bruk full mjässt-åv kumå umm sumåra, dämm.” Mon föklarät att prässtn kumm jån, å fok frå Rullbudum å Kulårum. Prässtn sulld a je stur, tjåkk bok minn si, da ållt fok frå isä två synnst byum va uppskrivadär i, å sä sulld an leså upp våss å sjå ur månggär vir vaum. Å mon fömanät mi: ”Då an se dätt namn, då sa du svåra JA, ögt å tydli.” ”Jaa då, ä kann i full.”

I vänntät å vänntät. Bässt ä va knakkät ä upå dörär. Ättärsåm ä bar va prässtn å Skryt-Viktor frå Väjkum så brukät knakk, så va ä full änteligän dags nu då. Ja, dan stodd an, Ruben, stur å svartrösstadsn minn stösst botji i add då sitt. Innt nug minn dö, an add prässtfruni Maria minn si o, å o add djitarm i nävån. Mon add jänn djitarr omin o, så ändjät upå kamarvæddjån, fasst Marionas va störrär, så klart!

Snart byrd ä å kumå mer fok. Kulårkallär kånntäs i ju vi, ållärjop, ättärsåm i köjtät i gardum jämmt, män summ Rullbuskallär va litä ukunnågär. Ja, innt dämmda vanli kelinggär föståss, dämmda så brukät kumå båta mon upå slarrvkvälldär, älld djärå sukko, å spinna,- Boslas Maja å Tålla Ann, å slåjkä.

Ätt sluss vårt ä full kamarn i fok, så Stig å i, så vaum småär, finggum sitt nidå govi, länngst fram. Prässtn röjtät si å säjd: ”Välkomna till husförhör hos Håll Anders och Lina!” Husförhör å skrifftres – då e nug ä sumu sak, reknät i åjt.

Ållttingg jättär ju nå ana upå svänsko. ”Vi ska börja med en psalm.” Å då byrd Maria å knäpp upå djitarrim. Sä sjunggät dämm, prässtn ögt å starrkt, prästfruni tunnt å darråt. Ljotfint let ä! I tror att ä anndlät umm immältn. Fotjä upå bännkum bjod full til, dämm o. O så ärdäs mjässt va Olans Margit. I visst att o va dukktin tä sjungga, fö o brukät sjungg väjsor umm tjärästan å blå bjer å ålltmöjli fint, ur mångg vässärs sāmällst, å o darrät son fint, omin o.

Nu yppnät prässtn doda stur botji å byrd-å leså upp namn ättär namn. An byrd-å minn Jansfok nöst i Rullbudum å så fo an sudyvyr. Litä unndli tykkt i att ä va. Då an las upp Lars Norén, då svärät Klukkär Lass, då an las Elna Martina Pettersson, då svärät Äll Älna, å Kall Niss säjd ja upå Nils Kallén. Ättär annd vårt ä Kulårfotjias tur, å sumules da. Johanna Markus, ja då svärät Näsi Joanna, Håll Nils Mattson ä va Ryss Niss. Å ”Gumma” jättät tydiligen Anna Mattsson. Stig va då dukktin tä svårå, tykkt i, ögt å tydli.

Teckning Margit Andersson

Män i då, bi ä ålldär männ tur, ä? Jo, änteligen! Håll Anders Matsson – innt nå svar. Fad va ju väståttil i skojim. Mon fikk svårå upå Karolina fast o jättåt Bond Lina. Bror männ minn säjnä två namn – Nils å Bertil – innt nå svar, an va ju ilag minn fad väståttil. Båd syssträr mäjnä va bårrt någär å tjänät, så dämm va innt em nå dämm ålld. Män, nånn så va em, ä va i, ä!

”Margit”, las Ruben. ”JA”, svärät i. Å då vändät an si rätt båta mi å säjd: ”Om slutet är gott, då är allting gott.” So add innt an sagt a nånn ana, så dä så!

”Så ska vi avsluta med en psalm som alla kan”, å Maria byrd-å knäpp upå stränggum å sjunggät så fint sāmän änggäl. Då ä vårt tyst, säjd Ruben: ”Nå, Margit, vet du vad det där var för sång?” ”Tryggarekan” svärät i utå nå vidare. ”Ja, just det”, säjd an då, ”Tryggare kan ingen vara.” Ä va då ä djikk upp jätt ljös fö mi. Ä finns full inggäntingg så jättär ”tryggarekan!” Innt upå svänsko jänn gångg. Åj, ur i skämmdäs! Uka slut! Vel slut!!

Sä vårt ä kaffe ini tjötji min mytji gått duppa. Till å mäd tjöptasduppa frå nårdi bageri. I såt båti je rån å duppät mäss i skämmdäs litä, mitt i ållt märkvärdit i add ve minn upå. Ä va då i alla fall je roli res, doda skriffreso.

Margit Andersson